

Kartka z Liturgii

nr 31

Krółuj nam Chryste!

jak chleb, który dla wszystkich leży na stole, z którego każdy może kęs sobie ukroić, nakarmić się jeżeli jest głodnym.” (św. Albert Chmielowski)

„PEŁNIJCIE SŁUŻBĘ PANU”

(Rz 12,11)

Choralista

Po wprowadzeniu w służbę ministrancką, młody chłopiec staje się **ministrantem choralistą**. Inaczej jego posługa jest określana jako służba śpiewu i odpowiedzi. Do głównych obowiązków choralisty należy: głośne i wyraźne odpowiadanie na wezwania kapłana podczas liturgii oraz czynne uczestniczenie w śpiewie. Jego zadaniem również jest dzwonienie podczas Mszy świętej. Dzwoniąc daje znak wiernym, że rozpoczyna się Liturgia. Kiedy kapłan wyciąga ręce nad darami dzwoni trzykrotnie dzwonkiem a podczas ukazania postaci chleba i wina dzwoni trzykrotnie gongiem. Na zakończenie przeistoczenia, gdy kapłan przykłada choralista ponawia trzykrotny znak dzwonkiem. (Sposób dzwonienia zależy również od zwyczaju, które funkcjonują na parafii.) Po rocznej posłudze choralisty ministrant staje się **ministrantem światła**. Cdn.

Koło Liturgiczne Z-G WSD
Gościkowo – Paradyż
66-203 Jordanowo

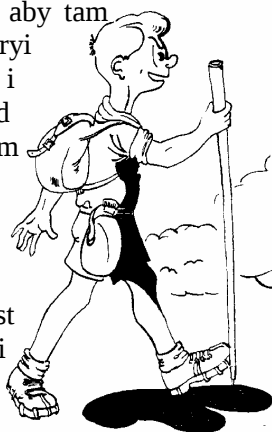
PIELGRZYMKA

Pielgrzymka jest wędrówką ludzi wierzących do miejsca świętego, aby tam modlić się w szczególnej atmosferze.

Każdego roku tysiące Polaków pielgrzymuje zwykle na pieszo na Jasną Górę, aby tam zawierzyć Maryi swoje troski i radości i przed Jej najświętszym wizerunkiem modlić się wraz z Nią do Pana Boga. Pielgrzymka jest czasem pokuty i wyrzeczenia.

Jest także czasem rekolekcji, podczas których przez: słuchanie konferencji, śpiew, a przede wszystkim przez modlitwę pogłębia się wiara, nadzieja i miłość każdego pielgrzyma. Wszystko to zmusza do refleksji nad własnym życiem i do nieustannego nawracania się. Pielgrzymka nie może być więc jakimś „rajdem”, ale jest prawdziwą wędrówką wiary w jedności z całym pielgrzymującym Kościołem. Kościół czyni to na wzór Jezusa, który co roku szedł do Jerozolimy, by tam przeżyć Święto Paschy, a teraz pomaga nam pokonywać trudy ziemskiej wędrówki i codziennie daje nam swoje Ciało, które jest „Chlebem naszej pielgrzymki”.

Droga do Częstochowy jest długa i ciężka, ale Tym który czyni ją prostą i łatwą jest Jezus. Niech zachętą dla nas będzie fragment modlitwy Jana Pawła II, skierowanej do Boga Ojca, którego Syn „stał się naszym towarzyszem drogi i nadał nowy sens historii, która jest wspólnym wędrówaniem, pośród trudów i cierpień, drogą wierności i miłości ku nowym niebiosom i nowej ziemi”.

„ZAWSZE I WSZĘDZIE!”

Służba przy Ołtarzu Pańskim jest zaszczytną funkcją, jest DAREM Boga. Dar ten zobowiązuje, każdego ministranta do rzetelnego i gorliwego wypełniania swoich obowiązków. Najważniejszym zadaniem ministranta, które powinien wypełnić, – jest czynne uczestnictwo w czasie Eucharystii. Niech słowa hymnu ministranckiego – „Krółuj nam Chryste, ZAWSZE I WSZĘDZIE” – będą motywacją do prawdziwej służby w czasie wakacji, niezależnie od tego gdzie będziemy. Nawet, „(...) jeśli ktoś przebywa, zwłaszcza w Niedzielę, poza stałym miejscem zamieszkania, powinien się postarać uczestniczyć we Mszy św. tam, gdzie się znajduje, wzbogacając tym samym miejscową wspólnotę swoim osobistym świadectwem.”

(Jan Paweł II, *Dies Domini*).

Przede wszystkim pamiętajmy o tym, że nie ma wakacji bez Pana Boga, zwłaszcza dla ministranta.

SŁOWNIK LITURGICZNY

Oracja – modlitwa, którą kapłan kończy: obrzędy wstępne mszy św. (kollekta), przygotowanie darów (modlitwa nad darami) i udzielanie Komunii (modlitwa po Komunii) oraz godziny kanoniczne liturgii godzin.

Relikwie – śmiertelne szczątki świętego, części ubioru i używane przez niego przedmioty, które otacza się czcią i według średniowiecznego zwyczaju umieszcza się w ołtarzu (w mensie).

Opiekun: ks. Z. Kobus, red. naczelny: M. Dudka, red. techniczny: M. A. Humeniuk, K. Jackiewicz, M. Kuperski, G. Mikołajczyk, D. Płonki

Powinno się być

ólpraca: M. Kochanowski, M. Boboń, dnicki, A. Wiącek, W. Ruczkowski.